

ŽIVETI V BLIŽINI BOGA

Človek je v bistvu nesmrten; je utelešenje nesmrtnosti, in vendar se boji, da bo umrl! Človek je utelešenje blaženosti, čeprav je prav on tisti, ki se pritožuje nad svojo nesrečo. Je utelešenje miru, a ljudje povsod kljub temu čutijo tesnobo. Ta nesmiselna zablada je razlog za trpljenje današnjega sveta.

Kogar žene notranji vzgib, da bi dosegel višjo modrost, ki podeli osvoboditev, mora razmišljati in raziskati fenomen smrti. Smrt ne sme zbuhati strahu in ljudje ne bi smeli misliti, da je nekaj zlovesčega. Ne bežite pred to težavo, ne mislite, da se smrt lahko pripeti samo drugim in ne vam. Ne odlašajte z razmišljanjem o smrti misleč, da v tem trenutku to ni umestno in koristno, kajti razmišljanje o smrti je pravzaprav razmišljanje o lastni resničnosti. To morate doumeti.

Sposobnost razločevanja med resničnim in neresničnim, dobrim in slabim, (viveka), ki je človekov poseben talent, je potrebno uporabiti zato, da si pojasnimo stvarnost vidnega veselja, njegovo naravo in nespornost. Dejstvo smrti je bistveni vzrok, ki povzroča težave. Tega dejstva namreč ne bi smeli prezreti misleč, da ni vredno vaše pozornosti. Ne bežite v strahu pred njim, sicer boste naredili prvi korak k neumnosti in v svoj um zasejali seme nespametnosti. S tem boste le podprli stebre iluzije (maye).

Baba pravi: "Če želi človek spoznati svojo božansko naravo, se mora dvigniti nad svoje telo, na katerem temelji njegov "jaz", njegova osebnost. "

V vseh prejšnjih dobah so posamezniki skušali preseči omejitve svojih teles. Nekateri so imeli telo skoraj dobesedno za zapor in so skušali pobegniti z askezo, bedenjem, s postom, in še močnejšimi sredstvi – z izpostavljanjem skrajnim vremenskim razmeram, potapljanjem v ledene reke in z nenaravnimi telesnimi položaji. Toda Baba svetuje: "Za telo je treba skrbeti pozorno in z ljubeznijo, saj je dragoceno darilo. Je zelo zapleten, vendar skladno delujoč stroj, ki ste ga dobili, da bi z njim opravili hvalevredno nalogo."

Baba sam je zgled. Čeprav je poosebljena svoboda, lahko vidimo, kako mirno in naravno skrbi za svoje telo. Celu Buda, čigar askezo so občudovali jogiji po vsej tedanji Indiji, je spoznal nesmiselnost zapostavljanja telesa in začel potem normalno skrbeti zanj. Osvoboditev je dosegel šele, ko je izbral srednjo pot med askezo in vdajanjem čutnim zadovoljstvom.

Baba pravi, da je telo v resnici zgoščen um, in dodaja: "Misliti, da smo nekako dobili človeško telo, bolj po naključju kot z namenom, in misliti, da mu moramo postreči z vsemi razpoložljivimi užitki, nato pa ga pustiti oslabeti in umreti, je velika napaka. Ni prav tako nepremišljeno preživeti življenje."

Zagotovo lahko "vidimo" določeno razliko med telesom in nami. Na primer, v nesreči lahko izgubimo oko ali nogo. Toda "nas" s tem ni nič manj... Glede istenja s telesom Baba pove: "Kaj je vaša senca? Ali ni nekaj ločenega od vas? Ali njena dolžina ali ostrina ali njeno pojavljanje in izginjanje kakor koli vplivajo na vas? Razumite, da vlada enak odnos med telesom in vami."

- dr. John Hislop

Nekateri ljudje venomer obsojajo sebe in svoje življenje ter hrepenijo po Božji milosti, ki jih bo rešila. Po njihovem mnenju sta človek in Bog različna bitja, ki se nikakor ne moreta združiti ali zlit v eno. Toda, očitne stvari so pogosto napačne. Greh ni človekova resnična narava; je pridobljen in se ga lahko odpravi. Človek je čist, dober, dobronameren, moder. Zato sem v Prašanti Nilajamu ljudem prepovedal, da prepevajo kitice, ki govorijo o tem kako je človek grešen, rojen v grehu, živi v grehu itn. Naj se pokaže čistost, ki v resnici ste. Prizadevajte si, da bi jo izrazili skozi svoja dejanja. To je tisto, kar me veseli in privlači Mojo milost.

Slabost, kolebanje, obup – vse to so žalitve za Boga, ki vas je poimenoval »Otroci nesmrtnosti«. Ste utelešenje moči. Kadarkoli vas pokličejo se morate odzvati tako in nikakor drugače. Ne sklanjajte se ne klečeplazite in ne zapravljajte svojega samospoštovanja. Nikoli ne verjemite, da ste le majhno fizično telo. Ste neuničljiva, nesmrtna duša, ki je po naravi enaka Bogu. Duša je vir in začetek vseh radosti in miru – to morate razumeti in o tem premišljevati. Brez tega spoznanja je človeško življenje zapravljena priložnost. Človek mora vedno znova prihajati v to divjino le zato, da bi našel izhod. Količina zaužite hrane, ure spanja, ki ste jih preživeli v postelji, zaslužen in porabljen denar pomeni ogromno izgubo, če se zanemari osnovni namen življenja.

Duhovna vadba je bistvenega pomena za vse. Za to ni prezigodnja nobena življenjska doba. Enako kot skrbite za fizično telo s pomočjo dobro razdeljenih obrokov hrane in pijače, morate poskrbeti tudi za potrebe notranjega, duhovnega telesa s pomočjo ponavljanja Božjega imena in meditacije ter ohranjanja vrlin. Dobra družba, primerno obnašanje in svete misli so izjemno pomembni za razvoj in zdravje notranjega bitja.

POMEN POSTA

Vem, da vas je veliko, ki se postite. Zlasti ženske. Vendar obstaja omejitev za tovrstno pokoro, a jo vi ne upoštevate! Postenje ima pomen, ki ga ne razumete. Nekateri se postijo ob ponedeljkih, ker je to dan Boga Šive, ob torkih, ker je posvečen Boginji Lakšmi, ob sredah zaradi kakšnega drugega božanstva, ob četrtek celo zaradi Mene (!), ob petkih zopet zaradi Lakšmi, ob sobotah, da bi ugodili Bogu Šaniju, in ob nedeljah zaradi Sonca.

Reden post se priporoča zato, da okrepi prebavni sistem in mu dovoli, da se spočije. Vendar po postu ne smete čutiti lakote! Ali je tako v vašem primeru? Osvoboditi se morate vsake misli o hrani in se osredotočiti na Boga. Če vas obsedajo misli o hrani, če vas pesti lakota, potem je veliko bolje, da jeste in nato začnete z izvajanjem duhovne vadbe. Sanskrtska beseda za post je *Upavaasa*, kar pomeni »živeti v bližini Boga«. Torej je namen postenja, da vas osvobodi nadloge in skrbi glede vsakdanjega pripravljanja obroka in uživanja hrane, da lahko še bolj poglobite svoj stik z božanskim. Zapomnite si, da je namen posta preživeti čas v premišljevanju o Bogu in ne trpinčenje telesa z odpovedovanjem enemu obroku ali večim obrokom tekom dneva.

NIKAR Z NIČEMER NE PRETIRAVAJTE; BODITE ZMERNI IN MODRI.

Upavaasa pomeni, da morajo biti vaše misli, besede in dejanja ob svetih dnevih posvečeni Bogu. Cel dan morate preživeti v Njegovi bližini, v Njem, Zanj. To tudi pomeni, da morajo biti hrana, spanje in druge telesne potrebe na drugem mestu in meditacija ter ponavljanje Božjega imena na prvem mestu. Če vaše telo shira zaradi postenja, bodo ljudje okoli vas obsojali Boga. /.../ Rekli vam bodo: »Kaj pa je to? Preden si začel s tem postom v imenu Sai Babe si izgledal veliko bolje. Zdaj pa si tako shujšal in shiral, da se komaj premikaš!« In tako naprej govorijo proti Meni.

Duhovne zaobljube, bedenje, postenje in podobno ter vse druge oblike prostovoljnega trpljenja ali naključnih tegob – vse to morate razumeti kot nekaj, kar krepi duhovno moč in ne izčrpljuje telesne vzdržljivosti. Slednje je podobno okopavanju rastlin z namenom, da bi bolje rasle in se razvijale. To so načini, da postržite odvečne veje in pomagajte drevesu, da zraste visoko in brežibno.

- Sathya Sai Baba

(Iz knjig Sathya Sai Speaks,
Moj Baba in jaz, Sathya Sai Vahini)

Vprašanja za premislek:

Nesmrtnost duše, Kristusova nesmrtnost, večno božansko življenje – kako razumemo te visoke ideale?
Kaj vse je lahko primer nesmrtnosti?